

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 666).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

857.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 21 października 1922 r.

o komunikacji między stacjami kolei polskich a stacją Wołoczyska kolei południowo-zachodnich i stacjami kolei ukraińskich a stacją Podwołoczyska polskich kolei państwowych.

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz osób, bagażu i towarów z Polski do Ukrainy uskutecznia się ze wszystkich stacji kolei polskich do stacji Wołoczyska kolei południowo-zachodnich na podstawie przepisów, taryf i dokumentów, obowiązujących w komunikacji wewnętrznej kolei polskich.

W kierunku odwrotnym odprawia się osoby, bagaż i towary tylko do st. Podwołoczyska polskich kolei państwowych na podstawie przepisów, taryf i dokumentów, obowiązujących w komunikacji wewnętrznej kolei ukraińskich. Odległość od st. „Podwołoczyska” do st. „Wołoczyska” stanowi 10 klm.

Dokumenty z Polski do st. „Wołoczyska” sporządza się w języku polskim, z Ukrainy zaś do st. „Podwołoczyska” w ukraińskim.

W obu jednak wypadkach stosuje się następujące odchylenia od przepisów, obowiązujących w komunikacjach wewnętrznych:

a) nadawca sporządza na przesyłkę, oprócz zwykłego listu przewozowego, jeszcze odpis tegoż z napisem w nagłówku „dla urzędu celnego”.

b) od przewozu wyłącza się przesyłki nadzwyczajne i pośpieszne, a także przedmioty, których przywóz, wywóz lub tranzyt jest niedozwolony.

Przedmioty, wymagające przy wyładunku lub przeładunku urządzeń osobnych, jak np. dźwigów, rusztowań i t. p., przyjmuje się do przewozu tylko po telegraficznym porozumieniu się zarządów kolejowych obu państw w każdym oddzielnym wypadku.

c) Opłaty przewozowe, należności dodatkowe i celne wywozowe, pobiera każda kolej zgóry

przy nadaniu. Należności, narosłe na stacjach pośrednich i granicznych przed przejściem przesyłki na koleje sąsiednie, zapłacić ma dodatkowo nadawca za pokwitowaniem. Dla zabezpieczenia należności tych może st. nadawcza pobrać od nadawcy odpowiednią kaucję.

Opłaty dodatkowe, wynikłe na stacji przeznaczenia, pobiera kolej przeznaczenia według swych przepisów i taryf.

d) Obciążanie przesyłek zaliczeniami i zaliczkami a także ubezpieczenie dostawy jest niedopuszczalne.

e) Zlecenia dodatkowe nadawcy są dopuszczalne, dopóki przesyłka, idąca z Polski, nie wyszła poza stację „Podwołoczyska”, idąca zaś z Ukrainy—poza stację „Wołoczyska”.

f) Odpowiedzialność za zaginięcie, częściowy brak lub uszkodzenie bagażu i towarów względem osoby, uprawnionej do dochodzenia strat ciąży na kolei nadawczej do czasu przekazania przesyłki w Wołoczyskach kolejom ukraińskim, względnie w Podwołoczyskach kolejom polskim, i reguluje się według praw i przepisów kolei nadawczej. Dochodzenie roszczeń z tego tytułu może być skierowane tylko do kolei nadawczej.

Odpowiedzialność za zaginięcie i częściowy brak lub uszkodzenie bagażu i towarów od chwili ich przekazania w Podwołoczyskach kolejom polskim obciąża koleje polskie, od chwili zaś przekazania w Wołoczyskach kolejom ukraińskim—koleje ukraińskie i reguluje się według praw i przepisów kolei, ponoszącej odpowiedzialność.

Dochodzenie roszczeń z tego tytułu może być skierowane tylko do kolei przeznaczenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z d. 1 listopada 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

858.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 25 października 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej wąskotorowych kolei państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w po-

rozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na wąskotorowych kolejach państwowych i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu i Wilnie podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:

do 45 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 67,5 mk. w klasie II od osoby i kilometra;

b) opłaty za przewóz bagażu:

do 135 mk. od każdej sztuki wagi do 50 kg. i do 270 mk. od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.;

c) opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych:

do 270 mk. od każdej sztuki wagi do 50 kg. i do 540 mk. od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

§ 2. Na wąskotorowych kolejach państwowych i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie, podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:

do 30 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 45 mk. w klasie II od osoby i kilometra;

b) opłaty za bagaż:

do 90 mk. od każdej sztuki wagi do 50 kg. i do 180 mk. od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.;

c) opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych:

do 180 mk. od każdej sztuki wagi do 50 kg. i do 360 mk. od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 73, poz. 664) i z dnia 30 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 25, poz. 210).

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

859.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 października 1922 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) za-

raża się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 roku (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545) i z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 91, poz. 847) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe”.

(Dz. U. R. P. № 48, poz. 428):

Punkt 2 zmienia się w sposób następujący:

„2. W zależności od wagi, przesyłki w komunikacji miejscowej kolei wąskotorowych dzielą się: na przesyłki drobne — o wadze mniej niż 3.000 kg., półwagonowe — o wadze 3.000 kg. i więcej, oraz całowagonowe — o wadze 5.000 kg. i więcej”.

W punk. 13, 16, 19, 21, 40, 41, 69 i 73 minimalną normę wagi — 5.000 kg. zastępuje się normą 3.000 kg., a 10.000 kg. — normą 5.000 kg.

Punkt 14 ma zastosowanie w brzmieniu następującym:

„14. Za przesyłki całowagonowe, — oprócz przewozu towarów, wyszczególnionych w punk. 17 i 80 — przewoźne oblicza się za wagę rzeczywistą przesyłek według taryfy wagonowej b), nie mniej jednak, niż za 5.000 kg. Do przesyłek mniejszych, niż 5000 kg. stosuje się ten sposób obliczenia przewoźnego, który daje opłatę mniejszą”.

W punk. 80 zamiast słów: „za całkowitą ładowność podstawionego wagonu” wstawia się: „za 5.000 kg.”

W punk. 82 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Przewoźne za towary, przewożone luzem, t. j. bez opakowania lub bez wskazania ilości sztuk i bez należytego cechowania lub numerowania każdej sztuki, oblicza się przy wszelkiej wadze, najmniej za 5.000 kg., a przy przewozie w wagonach o mniejszej ładowności niż 5.000 kg. za całkowitą ładowność podstawionego wagonu”.

B. W części III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów”.

(Dz. U. R. P. № 48, poz. 428):

W gr. 22 „Zwierzęta domowe żywe” w uwadze 7 normę 10.000 kg. zastępuje się normą 5.000 kg.

W gr. 125 „Trumny i t. d.” w uwadze b) normy 5.000 i 10.000 kg. zastępuje się odpowiednio normami 3.000 i 5.000 kg.

W gr. 126 „Wozy i t. d.” w uwadze d) skreśla się słowa: „nie mniej jednak, niż za 5.000 kg.”

C. W części IV „Tablice opłat przewozowych”

(Dz. U. R. P. № 55, poz. 500):

Dział 1. „Opłaty za przewóz towarów” zastępuje się brzmieniem następującym: